

en Libberechts van een' Liudbrecht, of — minder wel-luidend, maar meer Hollandsch — Lubbert. Of Roels en Rolois hetzelfde beduiden en 't laatste in Fransche verbastering den naam Roelofs — Rolofs (van Rudolf) ver-toont, moet in 't midden blijven (1). In Seelen den zoon te zien van een' Marcélis — tot Ceel verkort, gelijk Vincent tot Cent (Ceelen, Centen) — is zeker niet gewaagd, en de Waalsche diaken Guillemanson hadde in 't Hol-landsch stellig Willemsen geheeten (2). Statiger klinken (Italiaansche, Latijnsche?) tweede naamvallen als Diodati, Erhardi, Burlamachi, welk laatste onverklaard moet blijven.

Vermaarte is zonder twijfel «zoon van vrouw (3) Maarte» en Heyles wijst op afstamming eener Heyle, in den zuid-nederlandschen naam Verheyllesone wat omslachtiger uitgedrukt. Menthe is eene — wel is waar onverklaarde — *Clementia* vrouwennaam, waarvan Menthen de tweede naamval zal wezen; in Vermande (voor Ver-Manden) kan van dien naam een andere vorm aanwezig zijn (4).

Bij ons is de eigenlijke «Van» meer aanwijzing van her-komst, dan van adel of grondbezit. Echt Nederlandsche Van's, wier dragers, wat ook de Duitschers meenen, vol-

(1) En wat is het nog bestaande Rolloos? Niet bij Winkler.

(2) Lorédan-Larchey, Dictionnaire des Noms, 1880: Guilhamin, Zuid-Fr. vorm van Guillaume, Guilhem.

(3) Ver was in 't Middelnederlandsch een verkorte vorm van «vrouw», zooals Her voor Heer. «Vrouwe Ver Yve», Vrouwe Vrouw Eva; «Here Her Florens», Heer Heer F. Vgl. Juffer uit Joncver(e).

(4) Förstemann, Alt-Deutsches Namenbuch, I. Personennamen, op Mand. Over metronymica zie Winkler, 156 vlg. Vgl. Agneessens, Magdeleens, Trynekens, Veraechtens, Vreven (Ver Even), Vernaleken (Veren Alêken, Alêdeken). De tweede naamval op *en* is bij eigennamen meer dan ergens bewaard: vgl. Jan-Kuyten-Brug, Jonker-Franken-straat, Jan Slypen-, Jaap Quacken-steeg, enz.